

10.12.2015

Rauhallista joulun odotusta hyvät Marttisen sukuseuralaiset

Vuosi on taas edennyt loppusyksyyn ja on aika tehdä yhteenvetoa kuluneesta vuodesta.

Keväällä hallitus valmisteli kesälle yhteistä tapaamistamme Suonenjoelle mansikkakarnevaalien aikaan. Tästä hankkeesta vastasi pääasiassa Helga Ylönen, josta hänelle suuri kiitos. Tapahtuma onnistui hyvin, mutta osanottajia oli aivan liian vähän. Jouko Marttinen on tehnyt kattavan yhteenvedon kuvien kanssa tapahtumasta. Tämä löytyy kotisivuiltamme kohdasta sukupäivät.

Kotisivujamme on uusittu ja saatettu ajan tasalle. Sinne kerätään edelleen sukutarinoita ja liitetään valokuvia eri tapahtumista. Jäsenistöltä toivotaan aktiivisuutta, että saamme talteen vanhuksiemme tarinoita heidän nuoruudestaan ja muisteluja esivanhemmistaan.

Meille on perustettu myös Facebookiin Marttinen sukua -ryhmäsivu. Siellä jäsenet voivat lähettää viestejä muille ryhmäläisille. Ryhmästä toivotaan myös informointikanavaa sukuseuran jäsenille.

Erillisenä tietokanavana on Marttinen DNA-suljettu ryhmä, johon kuuluu myös ulkopuolisia DNA-tutkimuksesta kiinnostuneita. Pekka Haikkala on vastuullinen sukuseuran DNA-tietojen seuraamisesta ja tuloksien esittelystä sukuseuralaisille. Ulkopuolisilta on saatu myös hyvää tietoa Family Tree haarojen rakentamisessa. Pekkaa on kurssitettukin DNA-tutkimukseen aiheista.

Yhdistyksemme jäsenkunta ikääntyy ja jäsenistö vähenee. Hallituksessa on Helgan toimesta otettu yhteyttä viimevuosien maksamattomiin jäseniin ja näin saatu "muutama eksynyt lammas" takaisin katraaseen. Pitkässä juoksussa tämä ei riitä, vaan jäsenistöä on saatava kasvamaan nuorilla sukuun kuuluvilla ihmisillä.

Kymmenkunta vuotta sitten lähetimme postin välityksellä infokirjeen Marttisen sukunimeä kantaville henkilöille ja pyysimme liittymään, jos tunsivat kuuluvansa tähän sukuun. Vanha sanonta, että kannettu vesi ei kaivossa pysy osoittautui todeksi. Nyt silloin

saatu jäsenistön lisäys on menetetty ja vähän lisääkin. Onko jäsenistöllä ideoita? Ainakin voitte kehottaa jälkikasvuaan liittymään sukuseuraan.

Ensi kesälle on kaavailtu matkaa Värmlannin suomalaismetsiin. Asia on vielä "vaiheessa" tätä kirjoitettaessa. Tarjous on olemassa, mutta sitovaa osanottajamäärää emme osaa sanoa ilman tiedustelua jäsenistöltä. Aiheesta lisää toisaalla tässä kirjeessä. Myös vuosikokouksen paikka ja ajankohta on vielä päättämättä.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

Risto Marttinen, puheenjohtaja

Marttisen miehet itsenäisyyspäivän vastaanotolla Presidentinlinnassa

90-vuotias sotaveteraani Jaakko Marttinen ja hänen poikansa Pentti Marttinen Toivakasta osallistuivat tasavallan presidentin itsenäisyyspäivän vastaanottojuhlaan 6.12.2015.

Sotamies Jaakko Marttinen palveli sodassa konekivääriampujana ErP 12: ssa Vuosalmi-Äyräpää lohkolla. Samassa joukkueessa palveli myös sodan loppuvaiheessa viimeisin elossa oleva Mannerheim-ristin ritari Tuomas Gerdt. Jaakko ja Tuomas tapasivat yli 70 -vuoden tauon jälkeen linnan juhlien hienoissa puitteissa.

Pentti Marttinen on sukuseuramme varapuheenjohtaja.

Juhlakutsu tuli molemmille yllätyksenä ja yllätystä lisäsi myös se, että Marttisii oli paikalla muitakin. Rovasti Erkki Marttinen edusti sotaorpoja ja kutsun oli saanut myös kirjailija Tittamari Marttinen.

Juhlien aikana Jaakko tapasi vielä kummityttönsä Jaana Sulkavan.

Vuoden 2016 vuosikokous ja sukujuhla

Ensi kesänä on jälleen sukuseuran sääntömääräisen vuosikokouksen pitoaika. Vuosikokous/sukujuhla järjestetään 18.6.2016 Partalan Kuninkaankartanossa, joka sijaitsee Juvalla, Etelä-Savossa. Historiallisessa kartanomiljöössä on paljon nähtävää. Alueella sijaitsevat Juvan museo, Juvan karjalaisten museo, valokuvagalleria ja puutaidenäytely sekä Juvan tryffelikeskus. Iltapäivällä on mahdollisuus osallistua myös kartanon kesäteatteriesitykseen, Avomielinen Anneli.

Juhlsta tiedotetaan tarkemmin kevään jäsenkirjeessä.

Matka Ruotsin ja Norjan suomalaismetsiin

1600-luvun alussa saapui Ruotsin Värmlantiin uudisasukkaita myös Rautalammin pitäjältä. Suomalaisia kaskiviljelijöitä kutsuttiin metsäsuomalaisiksi ja heidän asuttamiaan alueita suomalaismetsiksi. Suomalaisia alettiin kadehtimaan, ja heistä valitettiin hallitukselle. 1630-luvulla kaskeaminen kiellettiin kokonaan, ja vain ne, joilla oli kuninkaan vahvistuskirja, saivat pitää maansa ja asuntonsa. Osa metsäsuomalaisista jatkoi elämäänsä tilallaan ja alkoivat viljelemään peltoja. Osa ryhtyi metsätyöntekijöiksi tai siirtyivät palkolliseksi suurtiloille. Osa lähti tai lähetettiin Uuden Ruotsin siirtokuntaan Pohjois-Amerikan Delaware-joen alueelle. Suomalaiset veivät Ruotsiin kaskeamisen taidon, savusaunan ja savutuvan.

Sukuseura tekee yhdessä Rautalampilehden lukijoiden kanssa matkan suomalaismetsiin 8.-13.8.2016.

Alustava matkaohjelma (tarkentuu myöhemmin)

Maanantai 8.8.

Rautalammin Auto lähtee sovittua reittiä pitkin kohti Helsinkiä.

- Klo 18:00 Laivamatka Helsinki-Tukholma
Illallinen laivan buffetravintolassa

Tiistai 9.8.

Aamiainen laivalla

- Klo 10:00 Laiva saapuu Tukholman
- Matka jatkuu bussilla kohti Värmlandin Torsbyhyn, matkalla lounas
- Majoittuminen Mattilan lomamökeissä Ösmarkissa, illallinen Mattilassa

Keskiviikko 10.8.

Aamiainen Mattilassa

- Aamiaisen jälkeen lähtö päivän retkelle Norjan puolelle metsäsuomalaisiin kohteisiin Finnskogenin alueelle, lounas matkalla
- Retki suomea puhuvan asiantuntijan opastamana
- Illallinen ja illanvietto savusaunassa saunomisineen Mattilassa

Torstai 11.8.

Aamiainen Mattilassa

- Lähdetään Torsbyhyn Finnskogcentrumiin ja tutustutaan metsäsuomalaisiin kohteisiin Ruotsissa asiantuntijan opastamana.
- Jatketaan matkaa kohti Karlstadia, jossa yöpyminen (vaihtoehtoisesti Falunin kautta). Mielenkiintoa toivotaan tutustumispaikoista ja ohjelmasta.

Perjantai 12.8.

Aamiainen hotellissa

- Tutustumista majoituspaikkakunnan tarjontaan
- Matka jatkuu Tukholmaan, jossa kiertoajelu
- Illalla jatketaan matkaa laivalla Tukholmasta Turkuun, buffetillallinen laivalla

Lauantai 13.8.

Aamiainen laivalla

- Matka jatkuu kotipaikkakunnille

Hinta-arvio 760 EUR/hlö

Hinta sisältää:

- bussimatkat koko matkan ajan
- laivamatkat B2 hyteissä
- meriaamiaiset ja buffetillalliset laivoilla meno-paluu
- kolme yötä Mattilan lomamökeissä
- illalliset ja aamiaiset Mattilassa sekä savusaunan käyttö
- 1 hotelli yö paluumatkalla Ruotsissa sekä illallinen
- lounaat kolmena päivänä Ruotsi/Norja
- Ruotsin ja Norjan päivien aikana asiantuntijaopas matkalla mukana

Ilmoittautuminen:

Alustavat ilmoittautumiset **helmikuun loppuun mennessä** sukuseuran sihteerille puh. 045 144 7838 tai sähköpostilla osoitteeseen marttistensukuseura@gmail.com

Kaikki joukolla mukaan!

*Rollota, rollota
Lakea myöten
Torvesta sisäillen
ja lakeisesta pihallen!
Lauloi eräs akka
savulle*

Sinikka Langeland

Esivanhempiemme kollega Moses Marttisen ja vaimonsa Maria Charlotta Cheilánin elämänvaiheisiin tutustumassa Jyväskylässä 25.-26.9.2015

Pikkuserkuillani Marketalla ja Seijalla on kytynyt jo vuosia mielessä ajatus Jyväskylässä käymisestä ja tutustumisesta siellä oleviin paikkoihin, joissa isoukkimme Moses Marttinen (sukukirjan taulut 2251-2250) on elänyt ja vaikuttanut. Meitä oli koolla parisen kymmentä henkeä, joista osa oli toisilleen täysin tuntemattomia. Tutustuminen uusiin sukulaisiin on mielenkiintoista ja mutkatonta. Tekstin laatijana olen korjannut tähän sukukirjassa olevia päivämäärien epätarkkuuksia löytämieni tietojen perusteella.

Moses Tuomaanpoika Marttinen on syntynyt Mikkelin pitäjän Soikkalan kylästä, jossa hän syntyy 14.8.1838 pappilan torpparin pojaksi ja kuolee Jyväskylässä 27.2.1907. Onko Moses osoittanut lahjakkuuttaan esim. lukukinkereillä vai miten? Luultavasti silloisella papilla on osuutensa Moseksen koulutuksen suhteen. Kotipaikkakunnalla on tuolloin luultavasti vain kirkon ylläpitämä kiertokoulu. Moses ohjataan kuitenkin Porvoon ruotsinkielisen lyseon oppilaaksi. Jopa rippikirjassa vuosilta 1847-1858 II, kuva 163, Soikkala 8, Närvänen, on maininta tästä Porvoossa olosta. Moses pääsee ylioppilaaksi vuonna 1860, kasvatustieteen kandidaatin tutkinnon hän suorittaa 1865. Kouluaikaan Porvoossa Moses asuu piispa Ottelinin hoivissa ja hän tekee kortteerin vuokrasta piispalle pikku palveluksia kuten kirjanpitoa ja kesällä ulkotöitä. Porvoon komea koulutalo valmistuu vähän ennen Moseksen kouluaika ja on edelleen olemassa.

Jyväskylän seutu on 1800-luvun lopulla kirkollisesti Porvoon hiippakunnan alaisuudessa. Piispa Ottelinon myötävaikuttanut Jyväskylän kouluolojen kehitykseen ja ehkä hän on ohjannut Moseksen myös sinne opettajaksi. Koulu on aluksi Jyväskylän ylä-alkeiskoulu 1858-1862, seuraavaksi alkeisopisto 1862-1873 ja tämän jälkeen koulu nimitetään lyseoksi. Kymmenen vuotta myöhemmin 1883 koulu toimii klassillisena lyseona ja on maassamme ensimmäinen suomenkielinen oppikoulu. Moseksen opettajan ura Jyväskylässä alkaa vuonna 1862 v.t. opettajana ja vakinaisena 1865 jatkuen aina hänen kuolinvuoteensa 1907 saakka. Moses opettaa koulussa suomen ja latinan kieltä sekä laulua. Kollega eli lehtori Marttinen asuu kaupungilla mahdollisesti hyrryläisenä eli vuokralla jonkun käsityöläisen talossa.

Jyväskylässä aloittaa toimintansa yksityinen tyttökoulu vuonna 1864, tästä kehittyy myöhemmin Jyväskylän tyttölyseo. Viitasaarelainen hovinhoitaja, varanimismies ja kelloseppä Carl Mikael Cheilán lähettää 24.8.1853 syntyneen tyttärensä Maria Charlotta Jyväskylän tyttökouluun vuonna 1867 toiselle luokalle. Moses toimii samaan aikaan myös tyttökoulun opettajana ja ihastuu nuoreen Maria Charlottaan. Kihlajaisia he viettivät jo seuraavana syksynä ja nuori morsian keskeyttää koulunkäyntinsä siihen. Maria Charlotta asuu Jyväskylässä sukulaisensa opettaja Kahelinin luona, jonka koti on samassa pihapiirissä kuin Moseksen koti. Häitä on kuitenkin odotettava kolme vuotta, että morsian saavuttaa laillisen iän, 18 vuotta. Vihkiäiset ovat Maria Charlotta syntymäpäivänä 24.8.1871. Morsiamen sukulaispappi Carl Magnus Dahlström toimittaa vihkimisen. Täältä Cheilánien kautta sukumme liittyy mooneen suomalaiseen pappisukuun, koska vanhan tavan mukaan papisto avioitui virkaveljiensä tyttärien kanssa. Maria Charlotta ja isoukki olivat Keuruun pappeja.

Edessä vasemmalla Emmi Dahlström ja Hilma Lagerstam, takana vasemmalla Maria Ceilán, Olga Boije ja Sofia Pylkkänen.

Moses miettii oman talon hankkimista ja vuonna 1874 hän ostaa Jyväskylän seurakunnalta maalaiskunnan puolelta Palokkajärven rannalla olevan Kaijolan tilan, joka sijaitsee Paloniemessä luonnon kauniilla paikalla. Moses rakennuttaa tänne komean talon, jota kutsutaan edelleen Paloniemen huvilaksi. Perheeseen syntyy kolme tytärtä ja kaksi poikaa vuosina 1872-1880. Moseksen äiti Valpuri Launiainen tulee leskeksi jäätyään asumaan Moseksen luokse marraskuulla 1878. Moseksen vaimo Maria Charlotta kuolee johonkin tulehdussairauteen 4.4.1886 nuorimman lapsensa Valterin jäädessä kuusi vuotiaaksi. Valpuri-mummo on pienten lasten tukena ja auttaa vielä vointinsa mukaan taloustöissä. Valpurin elämä päättyy 9.12.1892 82 vuoden iässä ja hänet siunataan haudata tapaninpäivänä, ehkä Mikkelissä, koska Jyväskylän hautausmaalla ei näy hänen hautaansa. Perheellä on Paloniemessä myös kotieläimiä ja sitä varten heillä on apunaan piikoja ja renkejä.

Jyväskylän Lyseo ja Tyttökoulu toimivat kaupungissa alkuun vuokratiloissa useammassa eri paikassa. Lyseon oma kivirakenteinen koulu valmistuu vuonna 1902. Siinä talossa lisärakennuksen jälkeen koulu toimii noin sata vuotta. Rakennuksen alakerrassa on edelleen Jyväskylän Lyseon museo, josta aloitamme Jyväskylän kierroksen. Seinällä näemme suuret valokuvat Lyseon opettajista, joiden joukossa on isoukkimme Moses sekä myös kuvan alkuaian tyttökoululaisista toisen luokan viidestä oppilaasta, heistä yksi on isomummomme Maria Charlotta. Alkuun oppilaat ovat istuneet pitkän pöydän ympärillä penkeillä ja muistiinpanovälineinä ovat toimineet rihvelitaulut. Myöhemmin tulevat kahden hengen pulpetit.

Moseksen ja Maria Charlotan lapset syntyvät Jyväskylässä: Alma Ellen 10.8.1872, tuntee kutsumanimen Elli. kirjanpitäjä, maanmittari Arthur Edgrenin puoliso vuodesta 1896, hän eli pitkän elämän ja kuolee 21.5.1949. Ellin ja miehensä Arturin sekä vanhimman poikansa haudat ovat Jyväskylän vanhalla hautausmaalla, ei kuitenkaan aivan samassa paikassa kuin vanhempiensa haudat.

Arthur Filip August s. 18.11.1874, avioituu Elli Hellin Sisko Hirvosen kanssa Rääkkylässä 1906, kuolee 4.11.1954 Marttilassa. Arthur on aluksi rohdoskauppiaana Sortavalassa ja vuodesta 1928 Marttilan apteekkarina.

Aina Ida Helena, kutsumanimeltään Aini s. 13.6.1876. Aini toimii kotitalousopettajana Virolahden ja Vehkalahden kansanopistoissa ja pisimmän työuransa Helsingin Kallion kansakoulun jatkoluokkien kotitalousopettajana. Aini kuolee 22.3.1944 ja hänet haudataan Jyväskylään samaan paikkaan vanhempiensa kanssa.

Angnes Ingeborg, kutsumanimeltään Inge, meijeritalouden opettaja s. 17.4.1878, avioituu Rääkkylään 1902 Onni Hirvosen kanssa ja kuolee siellä 3.8.1955. Hirvosen perhe asuu Varpasalon saarella ja heillä on siellä oma yksityinen hautausmaa, johon perheen jäsenet haudataan.

Valter Johannes rautatievirkailija, asemapäällikkö s. 12.1.1880. Valter on töissä eri puolilla Suomea, mutta pisimmän ajan Etelä-Suomessa, Pitäjänmäellä ja lopuksi Kauniaisten asemapäällikkönä. Valterin puoliso on vuodesta 1910 Aino Irene Strandén. Valter kuolee Helsingissä 31.3.1964 ja hänen hautansa löytyy Hietaniemen hautausmaalta.

Tytärten Ellin ja Ingen työura jää varsin vähäiseksi avioitumisen myötä, mutta Moses isä näki tarpeelliseksi kouluttaa myös tyttänsä. Kaikki tytöt kävivät aluksi Jyväskylän tyttökoulua ja suorittivat sitten ammattiopinnot. Pojista Arthur eroaa lyseon seitsemänneltä luokalta ja siirtyy apteekkioppilaaksi sekä opiskelee myöhemmin farmasiaa Helsingin yliopistossa. Opiskelu ei ilmeisesti ole hänen intohimonsa, koska se päättyy vasta avioitumisen jälkeen vuonna 1909 suorittamaansa proviisorin tutkintoon. Valter on perheen lapsista ainoa ylioppilas vuodelta 1900.

Musiikki ja etenkin laulaminen on perheen yhteinen harrastus. Aini on jopa oppilaskuoron johtajana kansaopistokaudellaan, Arthur on Sortavalassa Suojeluskunnan mieskuorossa ja varmaan jossakin kuorossa tai kvartetissa myös Marttilassa. Valter on Helsingissä opiskeluaikanaan Ylioppilaskunnan Laulajissa ja myöhemmin Laulumiehissä. Laulumiesten mukana hän osallistuu useille kuoron ulkomaisille esiintymismatkoille.

Moses Marttinen avioituu uudelleen uudenvuodenpäivänä 1899 Saarijärvellä vuonna 1875 syntyneen Erika Hakkaraisen kanssa. Tämä uusi puoliso on ikätoveri Moseksen lapsille, jopa vanhimpia lapsia nuorempi. Tästä avioliitosta syntyy tytär Mary Ringmor 10.11.1899. Tytärtä kutsutaan Meriksi.

Meri on hyvä pianisti ja laulaja, hän avioituu runoilija Elmer Diktoniuksen kanssa vuonna 1923.

Pariskunta muuttaa Pariisiin, mutta siellä he ovat rahavaikeuksissa ja palaavat Suomeen. Avioliitto purkautuu kolmen vuoden kuluttua. Tarinan mukaan Meri avioituu uudelleen Elmerin serkun kanssa, mutta tämäkään liitto ei tuo vakautta hänen elämäänsä. Merin elämä päättyy oman käden kautta yhden tarinan mukaan hukuttautumalla järveen, mutta kuolinpäivä maaliskuun yhdeksäs 1930 on vähän erikoinen Jyväskylässä hukuttautumista ajatellen. Toisen tarinan mukaan ruumisarkku tulee junassa Helsingistä Jyväskylään. Meri onkin yleensä asunut talvisin Helsingissä ja kesäisin Jyväskylässä. Meri on varmaan suunnitellut asiansa ja esittänyt toivomuksen hautapaikkansa suhteen: sen pitää olla Palokassa hänen lapsuudenkotinsa Ollilan talon mailla ja sieltä hauta löytyy edelleen korkean kuusikon keskeltä. Merin äiti Erika avioituu uudelleen Abel Ravion kanssa ja he asuvat Ollilan tilalla Merin ja Elmerin kanssa.

Palataanpa Paloniemeen. Talo valmistuu, mutta Moseksella on rakennuttamisen vuoksi huomattavat velat Porvoolaiseen pankkiin. Isäntä yrittää myydä pois uuden talonsa kuitenkin siinä onnistumatta. Moses muuttaa perheineen Paloniemeen lokakuulla 1883. Moseksen työmatkat kaupungille ovat huomion arvoiset. Lehtorilla on jonkinlainen lonkkavika, hänen kävelynsä on ontuvaa ja jalat ovat hieman eripituiset. Tästä johtuen renkipoika kyyditsee isäntäänsä kodin ja koulun välillä hevosella. Talvella reessä lehtori ottaa pikku nokoset matkan aikana. Keväin ja syksyin kun järvi on sula, Moses tulee uiden lahden poikki joko kotiinsa päin kaupungilta tai aamulla kouluun

mennessä. Vaatteet saavat olla öljykankaalla rannalla peitettynä odottamassa seuraavaa aamua tai sitten pojat käyvät hakemassa ne veneellä kotiin.

1800-luvun lopulla tuulastaminen on yleinen kalastusmuoto. Moses ei pidä siitä, että ihmiset tulevat tuulastamaan hänen rannoilleen. Olemme kuulleet, että Moses saattoi mennä uimaan tuulastajia huomatesaan ja hän ui veneen lähelle pimeän puolelta, tarttuu veneen laitaan ja säilyttää tuulastajia. Kerran Paloniemen isäntä tekee jopa lehti-ilmoituksen, jossa kieltää tuulastamisen kotinsa lähellä.

Marttiset asuvat Paloniemessä kymmenen vuotta. Talo joutuu maksamattomien velkojen vuoksi huutokauppaan, joka sekään ei onnistu ensi yrittämällä. Keski-Suomessa ja myös muissa sanomalehdissä on huutokauppailmoitus useita kertoja. Lopulta ostajiksi löytyy kolme jyväskyläläistä liikemiestä, joista yksi on lakkitehtaan omistaja Anton Fredrikson, hän lunastaa jonkun ajan kuluttua koko tilan toisilta osakkailta itselleen. Paloniemi on edelleen Fredriksonin suvulla, nykyinen isäntä on Martti Fredrikson. Hän ansiostaan talo on edelleen hyvässä kunnossa ja se on Jyväskylän kaupungin suojelukohteiden joukossa. Kaupungille muutettuaan vuoden 1893 lopulla Moses asuu todennäköisesti taas vuokralaisena. Muu perhe seuraa isäänsä paitsi Arthur, joka menee harjoittelijaksi Vaasalaiseen apteekkiin. Kaikki kodin irtain ei onneksi mene kaupaksi, vaan osa jää suvulle perinnöksi. Mainittakoon suuri koivupuinen piironki, jonka valmistushistorian Arthur merkitsee muistiin silloin kun piironki on hänen kodissaan: *Tämän "piirongin" teetti lyseon collega Moses Marttinen, ja sen on tehnyt "pykmestar" Gabriel Nyberg Jyväskylän pitäjässä Palokan kylässä Paloniemen huvilassa, jonka silloin omisti edellämainittu Moses Marttinen, talvella 1880-1881. Tämän todistaa läsnäollut "piällysmies" Arthur Filip August Moseksenpoika Marttinen, Turun läänissä Marttilan pitäjässä 1932 kesäkuun 28 p. "Ukko-Pekan" ollessa Suomen Tasavallan presidenttinä. nimikirjoitus Arthur Marttinen ja leima: Marttilan Apteekki Arthur Marttinen Marttila Puh. 29.* Piironki on nyt Arthurin pojanpojan Erkki Marttisen hallussa.

Vuonna 1882 Moses tilaa Kangasalan urkutehtaalta yksiaänikertaiset kamariurut. Seuraavana keväänä Marttisen renki hakee urut Kangasalta ja ne sijoittuvat Jyväskylän kaupungin vasta valmistuneeseen kirkkoon, jossa Moses toimii vapaaehtoisena kanttorina sunnuntaisin. Kuolinpesästä urut matkaavat

Rääkkylään Inge-tyttären kotiin Voiniemen hoviin, jossa ovat edelleen.

Moses Marttinen kuolee 27. helmikuuta 1907 Jyväskylässä ja hänet siunataan jo 1.3. vaimonsa Maria Charlotan vierelle. Tästä isomummostamme emme tiedä muuta kuin edellä kerrotut asiat, mutta hänen kihla- ja vihkisormuksensa ovat edelleen suvun hallussa. Kihlasormus on Maria Charlotan tyttären tytären tyttärellä Marketta Holopaisella. Sormuksen kaiveruksessa ei päivämäärä näy aivan tarkkaan, mutta vuosiluku on ainakin 1868 ja lisäksi nimi M. Marttinen. Vihkisormuksessa on kaiverrus M.M. v. M.C.C. 18 24.8. 71, päivämäärä on vuosiluvun keskellä, kuten se siihen aikaan oli tapana. Sormukseen liittyy sääntö: *Sormus siirtyy suvussa aina vanhimman pojan vaimon käyttöön sukupolvelta seuraavalle*. Sormus on täten ollut omistajansa jälkeen Arthurin vaimolla Elli Marttisella, sitten hänen 1940 vihityn poikansa Erkin vaimolla Vienolla ja nyt hänen poikana Erkki Marttisen vaimolla Eija Marttisella. Tähän sormukseen on myöhemmin lisätty helmikruunu. Sormuksia on varmaan pidetty niin arvokkaina, ettei niitä luovutettu edes sodanaikaisen kultakeräykseen.

Marttisen perheen lyhin historia on nähtävissä Jyväskylässä Palokan kaupunginosan kadunnimissä. Sieltä löytyvät Mooseksentie, Merintie ja Runoilijantie. Lisäksi olisi pitänyt olla Marttisentie, mutta siinä on kuulemma vähän kirjaimet 'lipsahtaneet ja on tullut Martikaisentie. Paloniemeen menevä tie on puolestaan Anttoninkatu talon seuraavan omistajan mukaan.

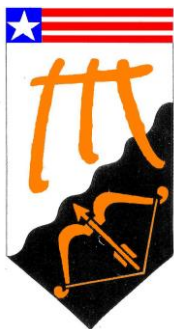

Jyväskylän Lyseon opettajakunta 1874-1875
takarivissä äärimmäisenä oikealla
Moses Marttinen.

Kuva: Keski-Suomen museo

Sukuretkellä mukana olleena ja sukututkimusharrastajana.

Kirsti Pasanen

Ota yhteyttä

Marttisten sukuseura ry

Sihtööri Atte Marttinen
Isännöitsijäntie 47 A 3
40420 JYSKÄ
p. 045 144 7838
marttistensukuseura@gmail.com

<http://www.marttisten.sukuseura.fi>

<https://www.facebook.com/groups/Marttinen/>

Sihtööri tiedottaa

Viime kesäksi suunniteltu Amerikan matka ei vähäisen osanottajamäärän takia toteutunut. Sukupäivät sen sijaan vietettiin heinäkuussa Suonenjoella mansikkakarnevaalien 30-vuotisjuhlan aikaan. Hallitus osallistui karnevaalien avajaiskulkueeseen.

Seuralle on tilattu uusina myyntituotteina suvun logolla brodeerattuja pikeepaitoja ja Canvas -kasseja. Hinnat ja tuotekuvaukset löytyvät seuran kotisivulta.

Sukuseuran jäsenmäärä pienenee vuosi vuodelta. Tämän hetkinen määrä on 280 jäsentä, joista tänä vuonna liittyneitä on kahdeksan. Seuran toiminta rahoitetaan jäsenmaksuilla, sukutuotteiden myyntituloilla sekä sukupäivien arpajaistuloilla.

Jälleen on aika antaa omalta osaltanne panoksenne sukuseuran toiminnan turvaamiseksi maksamalla vuoden 2016 jäsenmaksu. Maksu ei koske kunnia- ja ainaisjäseniä.

Alla on malliksi täytetty jäsenmaksun tilisiirtolomake. On tärkeää, että ilmoitatte maksaessanne myös **viitenumeron**. Jos viitenumeroa ei ole mainittu, emme pysty kohdistamaan suoritusta oikeaan henkilöön. Viitenumero löytyy tämän kirjeen osoitetiedosta nimenne yläpuolelta.

Atte Marttinen

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	Säästöpankki Optia FI02 4600 0010 5978 35	BIC	
Saaja Mottagare	Marttisten sukuseura ry	Viesti Meddelande	
TILISIIRTO GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress	Alle- kirjoitus Underskrift	Viitenro Ref.nr	
		ks. viitenumero osoitetiedostasi	
		Eräpäivä Förf.dag	29.1.2016
Tilitä nro Från konto nr			

Marttisten sukuseura ry
Atte Marttinen
Isännöitsijäntie 47 A 3
SF-40420 JYSKÄ
FINLAND

2

00001 22218
Marja-Liisa Aalto
Eskolantie 5 A 12
00720 HELSINKI